

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. február 02.

Tartalom.

- 1.Kérdés: *Nem a rossz homályosította el a világot, hanem a „jó”. 27.b.L.*
2. Kérdés: Isten a bennem lévő önmagával szeretne találkozni, nem pedig az énemmel. Hogyan értsük ezeket?

15. BESZÉLGETÉS LILIVEL

A lehúzó erő vonala ugyanaz a vonal, mint a felemelő erő vonala. Mit akar tanítani erről az Angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom, mennyei Atyánk, Őrangyalaink és Mária! Ti, akik valamennyien munkálkodtok, melyre példa a János által a héten elküldött Mária jelenésről szóló videó, amelyben két nagyon fiatal testvérpár számára jelent meg Mária. Valóban csak rácsodálkozni és üdvözíteni lehet azt, hogy az Ő munkájuk bárhol, bárkinél, aki nyitott, meg tud jelenni. Meg tud jelenni a hívő emberben is, aki az egyházához tartozik, akinek, ha nyitott a szíve, meglátja azt a többet, ami valójában Te Magad vagy. Végtelen öröm volt a szívemben miközben néztem és hallgattam a videót és a fiatal hölgy arcán láttam azt a megújult állapotot, amelyet az istenélmény, a Máriával való találkozás öröme, békéje adott. Sugárzott róla az az állapot, amelyről az angyal is tanít, hogy: *Minden porcikádban fel kell ébredni.* Hallatlan csoda ez! Épp most, amikor a világ a feje tetején áll, kapják a csodát, hasonlóan, ahogyan a négy fiatalnak is a háború idején jelent meg az angyal tanítása. A világban ott a kilátástalanság, kint a kín és úgy tűnik, most is efelé sodródunk. A Te valóságod, a Te fényed megtalálja mindazokat, akik szomjaznak az Örök igazságodat és valóságodat. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. február másodika van, csütörtök. Közösségi tanulásunk összejövetelének napja. Szeretettel köszöntöm Erikát, aki a legutóbbi örömmünnepünk alkalmával látogatott el hozzánk, keresett meg bennünket és a mai nap újra itt van közöttünk. Annyira veszel részt a munkánkban, amennyire szeretnél. A mai témánk, a 15. beszélgetés Lilivel való anyag, ennek a vizsgálatával fogunk foglalkozni, azt fogjuk folytatni. Szokásunkhoz híven, mielőtt elkezdjük megkérdezem, van-e valakinek kérdése, gondolata, mondanivalója. Mondjad Annamari.

Annamari: Ezzel a beszélgetéssel kapcsolatban lenne kérdésem. Az az élet ige, amit karácsonykor kaptam az úgy szól: *A te dalod, hogy ajánld fel szívedet. Az egyensúlyt őrizd, a negyediket.* (87.b.444.o.) Kérdésem a következő, hogy ezt az *egyensúlyt* nem igazán értem. Az eddigi Lilivel való beszélgetésből azt szűrtem le, hogy épp fel kell borítani. Tehát a visszahúzó köteleket, fénysugárrá alakítani, mely által egyre inkább felborul az ember egyensúlya, mivel "felfelé" megy. Ezért nem értem ezt az: *egyensúlyt őrizd* kifejezést.

János: Az lenne a javaslatom, hogy a következő órára felkészülve mindenki részéről meg tudjuk hallgatni, hogy mi is lenne ez valójában. Mit akar ez a tanítás mondani. Jó lesz így?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Igen. Köszönöm.

Erika: Végig olvastam a könyvet, hogy legyen egy összképem és igazából az örömről és az adásról szóló tanítások nagyon tetszettek, de megakadt a szemem a következő mondaton, amit nagyon furcsállottam és nem értettem.

„Nem a rossz homályosította el a világot, hanem a „jó”.” (27.b.L.175.o.)

Ezt szeretném, ha elmondanátok, ti hogyan értitek. Van egy olyan érzésem, hogy talán azt jelenti, hogy a rossz nem elhomályosítja a világot, hanem tönkreteszi, mert az durvábban hat az anyagvilágra. A jó pedig csak olyan értelemben homályosíthatja el, amikor arról a jóról van szó, amit mi képzelünk el jónak.

János: Köszönöm szépen. Érthető volt a kérdés mindenkinek?

Igen.

Annamari: Azt mondjuk, hogy rossz nincs, csak elrontott jó. Akkor csak a jó tudja elhomályosítani a világot azzal, hogy elromlott.

Kata: A jó és a rossz fogalmát igazából csak az ember fogalmazza meg. Az Isten oldaláról csak a jó van, amit az ember elront. Ennek kapcsán például, tanít az angyal amikor azt mondja, hogy: *elrontott gyermekkor*, merthogy a szülő a gyermeknek mindent készen ad. Ahhoz a hasonlathoz megyek vissza, amikor a bábból lepke lesz. Ha a gyermek a korának megfelelő feladatát, már akár hároméves kortól nem teszi, mert a szülő megcsinálja helyette, akkor úgymond, egy elébe terített szőnyegen halad, éli az életét. Én ezt egy elrontott jónak nevezem. Mondja az angyal, megrágnak a falatot a gyerekeknek, vagyis mindent készen kap.

Ildikó: Az angyalnak van egy olyan tanítása, hogy a jóságot nem ismeri el első hallásra. Ezen mi is elcsodálkoztunk, de ha majd odaérsz, akkor megérted, hogy nem minden jó cselekedet, a jó cselekedetből származik. Ha valakinek pénze van és felépít valamit és ezt a saját dicsőségére teszi, ilyen vonatkozásban beszél erről az angyal.

János: Köszönjük.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Az angyal könyv nagyon mély olvasmány és fantasztikus az, hogy ezt egy ilyen gyors átolvasással, átolvastad. Mi évek óta rájuk és elemezzük. Nyilván több kérdésed lesz majd, hogy van ez, vagy az, ugyanúgy, ahogy most a jóval kapcsolatban kérdezel. Amit elsőre mondtál, hogy úgy gondolod, hogy az, amit az ember gondol jónak, vagy ami a világ számára jó, az valahogy nem igazi. Ha ebből indulsz ki, ez már egy nagyon-nagyon jó közelítés. Csodálkoztam azon, hogy ezt már így elsőre megérezted.

Erika: Olvastam azt is, amit az Ildikó mondott, hogy általunk lesz a jó, nem mi vagyunk a jók.

Timi: Nagyon örülök ennek és csak azt kívánom, hogy így tudj továbbra is lépést tartani velünk. Azt hiszem, hogy nemcsak a jó fogalmáról, hanem nagyon sok olyan fogalomról fogunk beszélni, amit akár egyházi körökben vagy szellemi tanításokon is, kialakul valamilyen elképzelés. Ha ezt egy jó Isteni fénybe tesszük, akkor valahol az egész értelme és tartalma átalakul. Sok további ilyen előre menetelt kívánok neked.

A. Kati: Ez valószínű a képmutatással is összefügg. Mindannyian ismerjük azt a mondást, hogy a jószándék nem mindig vezet jóra. A pokolba vezető út is csupa-csupa jószándékkal van kikövevezve. Az angyaltanításban találkozunk ezzel, amikor szinte gúnyosan említi a jószágot az angyal.

„Jó” kórházakat építetek az áldozataitoknak.” (27.b.L.127.o)

János: Közelebb jutottunk. Van-e még hozzászólás?

Nincs.

János: Az angyal tanítását egészében nézve, mit tanít nekünk az ember fogalmi rendjéről? Érthető a kérdés?

Igen.

Kata: Mondja, mindent fordítsátok fel magatokban. Tehát mindennek más tartalmat, más minőséget kell adjunk.

János: Induljunk ebből ki. Egészen pontosan arról tanít az angyal, hogy a fogalmi rendjét alakítsa át az ember. Az evangéliumban ez úgy hangzik el, hogy: *alakítsátok át a gondolkodásmódokat.* (Márk 1,15.) Tehát mindent

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

fordítsátok fel és minden, ami eddig jó volt, rossz lesz, és ami rossz volt, az jó lesz. Amikor arról beszélünk, hogy mi a szép, mi az igaz, mi a béke, mi a boldogság, mi a szeretet, akkor a hétköznapi fogalmi rendtől eltérően, teljesen más tartalommal találkozunk Jézus tanításában és az angyalok tanításában is. Ezt az új fogalmi rendet tanuljuk évtizedek óta, a gondolkodás-átalakítását. Az angyal, a szeráfok és az Isten, nem abban a fogalmi rendben élnek, gondolkodnak, mint az ember. Miért?

Kata: Még egy gondolat eszembe jutott az előbbiekhöz, hogy nagyon a könyv legelején azt mondja az angyal, hogy:

*„Meg kell tanulnotok,
hogy az új ABC-t hogyan írják.” (21.b.L.132.o.)*

Ez szintén ugyan az, hogy fordítsátok fel mindent. A kérdésedre pedig, hogy miért, azért, mert a teremtő világ oldaláról a valóságot kapjuk. Ők a valóságnak azt a tartalmát kínálják fel nekünk, amit már Jézus is elmondott, csak nem ilyen mélységekig kibontva. Ugyanakkor a Hang és az angyal is használja ezt a szót, hogy tisztulnunk kell. Azt jelenti, hogy a régi tanításoktól is tisztulni kell ahhoz, hogy ezt az új tanítást meg tudjuk érteni. Ehhez kínálja a Hang a párbeszéd imát, amit hasonlóan az angyal így fejez ki, hogy: *„Van-e természetesebb valóság, mint hogy mi beszélgetünk.”*

János: Mi a valóság hozadéka abban a kérdésben, hogy nekünk át kell alakítani a gondolkodásunkat, ha meg akarunk ismerkedni a szellem tartalmával, a szellem fogalmi rendjével?

Kata: Meg kell ismerni az Atyát, amiről az evangéliumok tanítanak.

János: Mit mondhatunk el? Mi az alapgondolatunk ebben a kérdésben? Az az alapgondolatunk, hogy az Isten, nem ember. Az angyal sem ember. Ez azt is jelenti, hogy Ők a valóság fogalmi rendjében vannak. Az ember milyen fogalmi rendben él?

Kata: Leginkább, a sajátjában.

Márti: Anyagi vonatkozású rendben.

János: Amit magának kialakított, abban él. Nyilván az anyagi rend hatására, a testben élés hatására, de abban a fogalmi rendben él, amit önmagának a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

tapasztalatai alapján, a gondolkodása, az értelme, alapján kialakított saját magának. Kapcsolatai alapján, kommunikációja alapján.

Kata: A megszerzett ismeretei alapján.

János. Ez megfelel a valóságnak? Ez azonos-e a valósággal?

Nem.

János: Köszönőviszonyban sincsenek. Csak ezzel a példával igazolva, hogy mit mond a világi ember arról, hogy mi az élet?

Annamari: Az, amit itt a földön anyagi testben él.

János: Tehát az a történet, ami a születésétől a haláláig tart, ez az élete. Mit mond erről Jézus?

Azt mondja Jézus, hogy: Én vagyok az élet.

János: Ki ez az élet, ebben a vonatkozásban?

Kata: Az Atya.

Annamari: Az Isten.

János: A Valóság Igéje. Ő az Atya Igéje, tehát amikor azt mondja, hogy én vagyok az élet, akkor azt mondja, hogy az a tanítás jelenti az életet, amit én az Atyáról nektek elhoztam és elmondok. Szeretném hozzátenni, hogy a hiteles tanítása. Közösségünk nagyon nagy hangsúlyt helyez arra, hogy megtaláljuk Jézus hiteles tanítását, hiszen az evangéliumot is emberek írták, ugyanúgy, mint a Hangot, ugyanúgy, mint az angyal tanítását. Mit tudunk erről a közlésről elmondani, hogy miért szükséges nekünk a hiteles tanítást megtalálni? Vagyis mi az, ami valóban az Istentől és az angyaloktól jön?

Kata: Ahogyan azt mondtuk, hogy az Ószövetséghez képest, az Újszövetség is új. Tehát akkor azt az újat kell megtalálni, ami valóban a régítől mentes.

János: Még egyszer, miért keressük mi a hiteles tanítást?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Azért, mert az Ószövetség és a többi tanítások is, mint az emberi szűrőn keresztül mentek és úgy írták le őket.

János: Igen, és a Hang megtanított bennünket arra, mindent vizsgáljunk meg, mint ahogy Pál mondja. És ebben nagyon igaza van. Attól függően, hogy ki milyen szellemi minőségben éli meg magát, amit ebből el tud fogadni azt fogadja el, amit pedig nem, azt ne. Szakítottunk azzal a látásmóddal, amit a Feri bácsi képviselt az evangéliumok vonatkozásában, hogy annak minden szava úgy van, ahogy van, és azt úgy kell elfogadni, ahogy van. Az egyház tanítását, amelyben nem kérdőjelezi meg sem az Ószövetség, sem az Újszövetség egyetlen szavát sem. Mi mindegyiket megkérdőjelezzük, megvizsgáljuk. Mi a vizsgálódásunk alapja?

Kata: Hála Istennek, úgymond, mi már háromlábbon állunk. Az evangéliumok, a Hang és az angyal tanításán.

János: Van ezen felül is.

Annamari: A hittől átjárt józan eszünk.

János: Igen, a hittől átjárt józanész. Jézus arra szólít fel bennünket, hogy alakítsuk át a gondolkodásunkat. De nem más az enyémet, vagy nem én a másikat, hanem vedd a fáradtságot. Mi más minőségben gondolkodunk, más nyelven beszélünk, más a valóság, mint amit ti magatoknak kialakítottatok. Teljesen más. Jézus azt mondja, az élet Én vagyok. Aki az Igét, az Atya ismeretét a magáénak tudja és befogadta, az élni fog. Nem is akár meddig fog élni, hanem az Örökélet birtokosa lesz.

János: Örök Életet fog kapni, mert Ő maga az Ige, a tanítás. Mit mond az angyal az életről?

Annamari: Ő is azt mondta, hogy egy és örök.

János: De mi az élet az angyal tanításában? Egy szó. Az AD.

Marti: Azt mondja, hogy mindenben van élet, csak a maga minőségében.

János: Világos. Ez már olyan részletkérdés. Ezzel csak azt szeretném valahogy érzékeltetni, hogy a fogalmi rend hogyan változik ahogyan közeledünk, ahogy változik a tananyag, amiben kutakodunk. Mindegyik valamiféleképpen más

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

tartalmat ad neki. És mi az, ami eldönti? Amit nagyon a szívem szerint fogalmaztál meg, hogy a hittől átjárt józanész, másrészt meg az a szellemiség, amit már magaménak tudok. Minden gondolat, minden mondat, erre a mérlegre kerül, amit már én az Istenről, az Atyáról, Jézusról, az angyalokról tudok. Az bennem, valamiféleképpen egyfajta képet ad és ebbe a képbe hogyan illik bele, hogyan változtatja, mind annak a tekintetében, amit be tudtam fogadni a szívembe. Mire helyezi legjobban a hangsúlyt az angyal tanítása?

Az újra.

János: Vajon miért?

Kata: Az angyal elhozta az újnak az ismeretét, és ha azt nem fogadjuk be, akkor a régiben maradunk, a régiben vagyunk.

János: Csak az angyal tanítás vonatkozásában jelenik-e meg az új?

Kata: Nem, de a mi számunkra az angyal tanításában.

János: Tehát az új úgy jelenik meg, hogyha az újjal nem barátkozol meg, akkor nem fogod megismerni az Istent. Miért?

Ildikó: Biztos nemcsak ezért, de tulajdonképpen Jézus neve is megváltozott.

Márti: Az Isten végtelen, és mi folyamatosan meritünk *Belőle*.

János: Soha nem ismétli önmagát. Az a végtelen tartalom, amit *Ő* a kiadásában felkínál az ember számára, az mindig egy kicsit magasabb fokon, magasabb szinten, jelenik meg. Ha az ember nyitott erre, akkor tovább tudja vezetni őt azon az úton, aki *Ő* maga, a végtelen. Ennek a tanulásnak, ennek az ismeretszerzésnek az Istenről, soha, de soha, nincs vége. Igazam van?

Igen.

János: NEKI van igaza. Mindezt azért gondoltam elmondani, hogy jól tudjuk érteni ennek a szövegnek a tartalmát. A jó és a rossz szava előfordulhat a világi ember értelmezésében, előfordulhat az angyal értelmezésében. Az a kérdés, hogy amikor azt mondja, hogy nem a rossz az, ami elrontotta a világot, ha nem a jó, milyen jó? Vajon milyen jó?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: A világi jó.

János: A világ mit mond a jóról, mit tart jónak? A világ például jónak tartja-e a háborút?

Annamari: Nem. Nem, tartja jónak.

Dehogynem.

Annamari: Akkor miért, csinálja? Mindenki tudja, hogy nem jó a háború.

János: Ezt így nem írom alá. Nagy Sándor esetében, a Római Birodalom esetében, de amikor területszerző, birodalom építő háborúk vannak, akkor az jó vagy rossz? Amikor Nagy Sándor nekimegy Perzsiának? Mondjuk Nagy Sándor oldaláról jó vagy rossz?

Jó.

János: A tatárok rossznak tartották azt, amikor meghódították a fél világot?

Annamari: Nyilván az más.

János: Nem más.

Timi: A magyar honfoglalás az milyen jó volt.

Annamari: A Keresztes háborúkról is beszélhetünk.

Timi: Mátyás királyunk dicső hadserege.

János: Ahogyan A. Kati mondta, ugyanakkor jónak nevezi a kórházakat is, ahol azokat a sebesülteket látják el, amit a háború azzá tett. Most melyik a jó? Jól mondja a Kati, az van a közmondásban is, hogy a pokolba vezető út is jó szándékú kövekkel van kikövezve. Ezt mindenki érti. Az ember kialakította a maga fogalmi rendjében a jóról alkotott tartalmakat. Jó az, ha a gyerekeket mindenáron segítem, támogatom mindenben, amiben én hiányt szenvedtem? Csakhogy hétköznapi példákat mondjak. Jó az, ha az alkalmazottamat tovább dolgoztatom, mint ahogy kötelező, mert akkor még többet tudok profitálni ebből. Jó az, ha sok pénzem van, de még jobb, ha még több van. Legjobb, ha felmérhetetlenül sok pénzem van, mert akkor kell a másik ember pénze is,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

aminek viszont ára van. Tudjuk, hogy mindennek ára van. Vajon az Isten ilyennek gondolta a világot, ezért adta az embernek?

Ildikó: Nem valószínű.

Annamari: Költői kérdés.

János: Akkor mi az, ami elrontotta azt a világot, amit az Isten gondolt neki.

Márti: A jó.

Kata: Az evangéliumra gondolok, ahol azt mondja, hogy mulandó kincseket gyűjtenek maguknak az emberek, nem azt a maradandó értéket, amit az Isten kínál.

János: Azzal nem foglalkoznak.

Kata: Hát igen.

Timi: Pont az, amiről most beszéltünk, hogy az ember azt kereste, ami ő maga és nem azt, hogy Ki az Isten.

János: Egészen pontosan. Arról nem is beszélve, hogy hiába kereste volna. Vajon miért? Mert még nem volt meg az az ismeret az Istenről, az a hiteles istenismeret, amely ne vallásokhoz, ne hatalomhoz, ne kritériumokhoz kötődne. Van-e jó Isten?

Nincs.

János: Nincs jó Isten. Miért?

Márti: Mert Ő maga a jó.

János: Aztán ha jó lenne az Isten, akkor kellene, hogy rossz Isten is legyen, mert az ember ellentétpárokban gondolkodik. Az Isten nem jó, akkor micsoda? Egyszerűen Isten. Az Isten boldog-e?

Kata: Ő maga a boldogság.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mert Ő maga a boldogság. A teljességnek nincsenek jelzői. Az ember magától értetődően, és jól teszi, ha ezeket a szavakat, fogalmakat használja, mert elválasztja egymástól, azoktól a fogalmaktól, amit használni tudunk itt a földön. De amit feltettem kérdésként, az azt határozza meg, hogy végső soron az Isten hogyan is néz ki ebben a kérdésben. Mi mondjuk, hogy Jóisten meg boldog, meg mit tudom én mi, mert valamit ezzel megakarunk erősíteni a magunk vonatkozásában, a magunk értelmezésében. De mind emellett tudjuk, hogy ez nem a valóság. Nem a teljes valóság.

Erika: Elhangzik az evangéliumokban amikor jónak nevezték Jézust, hogy megkérdezi: „*Miért mondasz engem jónak? senki sem jó, (ha) csak (nem) egy: az Isten. (Mk.10.18.)*”

János: Egyedül csak az Atya jó. Mi a különbség az evangélium tanítása és az angyal tanítása között a vizsgáldásunk tekintetében?

Kata: Nem tudom arra gondolsz-e, az evangélium az alapokat rakta le. A Hang és az angyal tanítása az, amely ki tudja bontani és új tartalmat ad neki.

János: Mindig új tartalmat ad neki. Köszönöm szépen. Valóban erről van szó. Arról nem is beszélve, hogy;

Timi: Teljesen más közegbe jött Jézus, aki a zsidó hagyományokban nevelkedett közeghez jött. Az angyal tanítás pedig, ahogyan az elején is mondják a fiatalok, hogy ők pogányok voltak, egyik vallást sem gyakorolták. Tehát az angyal tanítása egy más minőségű táptalajra jött.

János: Igen. Annak idején úgy tettük fel a kérdést, hogy vajon, ha az angyal Jézus idejében mondja el a tanítását, akkor mi a sorsa?

Timi: Megkövezik azonnal azt, aki továbbadja.

János: Jézus tanításával is többnyire ezt tették. Úgy tűnik, minden kornak felkínálja az Isten azt a tanítást, amely a továbblépés, a fejlődés lehetőségét hordozza. Az egy más kérdés, hogy élnek-e vele az emberek, vagy nem élnek. Jézus hiteles tanításával, amit felkínált, vajon kétezer-év alatt tudtak-e élni az emberek?

Kata: Leginkább, visszaélni tudtak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A mai napig nem tudtak vele mit kezdeni. Miért?

Kata: Maga Jézus mondja, hogy: *A"kinek füle van (a) hallásra, hallja meg! (Lk.8.8)"*

János: Egyrészt. Másrészt nem volt képes feltételezni azt, hogy az Isten nem olyan, mint az ember. Tehát amikor az angyal azt mondja, hogy nem a rossz homályosítja el a világot, hanem a jó, az a jó, amit ti neveztek jónak. Melyik világot? Azt a világot, amit én adtam nektek, ami lehetőségként a rendelkezésekre áll. Az a világ milyen lenne, amit Én adtam nektek?

Ildikó: Az lenne a jó.

János: Ha azt mondom szeretettel, békével teli, örömmel teli, mosollyal teli.

Kata: Szabadsággal teli.

János: Minden olyan tartalommal teli, ami az angyal tanításában megfogalmazható. Tehát, nem az a rossz homályosította el a világot, amit az ember rossznak nevez. Például, amikor azt mondja az inkvizítor Marguerite Poretének, hogy te hazudsz, pedig őneki igaza volt. Az igazat mondta. Erre az inkvizítor azt mondja, hogy rossz az, amit te tanítasz. Miközben nem a rossz homályosította el a világot, hanem az, amit az inkvizítor mondott, gondolt jónak, hogy meg kell égetni. Ez így eléggé durva kép, de hogy jól értsük ezt a szöveget, hogy miről tanít itt az angyal ebben a kérdésben. Tudtunk-e válaszolni a kérdésedre?

Erika: Jaj, nagyon. Köszönöm szépen.

János: Van-e még valakinek hozzászólása ehhez a dologhoz?

Deti: Nekem van, csak nem ehhez a kérdéshez. Én is jelentkeztem az elején.

János: Mondjad.

Deti: Két dolgot szeretnék mondani. Az egyik az, hogy a múlt héten mivel nem voltam a közösségben és csak a hangfelvételt hallgattam meg, ez olyan sokat adott nekem, annyi mindent tanultam meg. Mindenkinek olyan sok értékes hozzászólása volt, amit nem tudom ti hogyan éltetek meg, de nekem nagyon sokat adott. Szeretném megköszönni, hogy ezzel megajándékoztatok engem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nagyon sok örömet adott, csak egyet szeretnék kiemelni. Az Annamari amikor azt mondta, hogy a fejlődés az újjászületések sorozata. Ettől én paff lettem, ez olyan gyönyörű! A többi hozzászólás is nagyon sokat adott nekem. A kérdésem pedig a következő. Amikor két héttel ezelőtt azt mondtuk, hogy az Isten a bennem lévő önmagával szeretne találkozni, nem pedig a Cs. Dettivel, az énemmel. Erről beszéltünk és ezen egy kicsit fennakadtam.

János: Tiétek a szó.

Kata: Amikor a Cs. Dettiről beszélünk az a teljes embert jelenti, mindaz, ami te vagy. Az Isten, amikor bennünk szemléli önmagát, ahogyan az angyal tanítja, akkor azt a szellemi valót szemléli, amiben önmagára talál. Tehát amiben a szellemiség kibontakozását, a szellem tisztulását látja benned. Tehát nem rosszra van kihegyezve, nem azt figyelgeti és nem a jót, hanem azt a valós szellemi tartalmat benned, amely végső soron *Ő* maga. A te Isteni részed. Ezzel tud találkozni a Cs. Detti részéről. Tehát a szellemeddel és nem az éneddel.

János: Érthető a kérdés? Az Isten nem az énnel akar találkozni, hanem a bennem élő önmagával.

Erika: Az jutott eszembe, az-az angyal mondat, amely nagyon tetszett:

„Nekem nincs szemem, hogy lássam a földi virágokat,

de ünnepvárásodat látom.” (821.b.G.130.o.)

Erika: A személyiségünket nem látja, de azt látja, hogy milyen a hozzáállásunk, a Vele való kapcsolatunk.

Detti: Azt értem, hogy az előző életemben nem ez voltam és a következőben sem ez leszek, de attól még én vagyok, az egész teljes ember és az Isten bennem mennyire változik. Pontosabban az-az isteni, ami bennem van, az változik-e? Ha nem változna, akkor miért arra lenne kíváncsi vagy, miért nem azzal akarna találkozni. Érted?

Timi: Én valahogy úgy látom, hogy mondjuk, aki most vagy, az olyan, mintha a cipőm, a nadrágom, a végzettségem, a születési dátumom, a kartoték adatom, hogy mikor születtem. Ezek mind egy külsőség, egy körülmény, egy adottság a földi életben. Most ebben az életben, ebbe a családba, ebbe a körülménybe született bele, de ki? Ez a „de ki”, az nagyon fontos, mert az-az Istenből jövő szellem. Azt gondolom, mi már ezzel kezdünk azonosulni. De ahogy magam

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

körül elnézem az embereket, olyan, mintha kérges köcsögök mászkálnának, és ne rossz értelemben értsétek, mintha beleszáradnának, beleégnének ebbe a köcsögbe, amit mi már valójában tudunk, hogy majd megfelelő pillanatban levetünk. No, akkor mi marad? Akkor marad, a te szellemagod, aki Istenből van. Nem Cs. Detti és valójában, mi más tudna kapcsolódni az Istenbe?

Annamari: Úgy irigylem a Timit, olyan jól tud beszélni. Én ettől sokkal rövidebb leszek. Ami isteni bennünk, ahhoz tud kapcsolódni az Isten. Ami a „Detti-ség, az pont elválaszt.

Kata: Amikor az angyal mondja, hogy látom a benned lévő képet és ezt a képet küldöm tovább fölfelé, hogy lássa az Isten, hogy mi az, amiben növekedtél és mi az, amihez legközelebb szűrhetem neked azt a tartalmat, amivel tanítani akar. Ő ezzel a szellemi tartalommal akar találkozni.

Detti: De csak ha leszületek és itt találkozom Vele.

Ivett: Nagyon meg tudom érteni a Detti kérdését, mert nem is olyan régen, még ott volt bennem az a sértődöttség, hogy Sz. Ivett-től nem akar semmit az Isten. A Hangnak van egy olyan mondata, hogy amikor az ember meghal, rájön arra, hogy én nem vagyok olyan jó, amilyenek gondoltam és a másik nem olyan rossz, amilyenek gondoltam. Az Isten meg végképp nem olyan, amilyenek gondoltam. Végül ma már úgy látom, egyik sem olyan lesz, mint amilyenek gondoltam. Mert arra a kérdésre, hogy ki vagyok én, csak alig lát rá. Olyan korlátolt mértékben látunk csak rá, ha az ember ebben a világban az Isten felé kezd kinyílni, odaát erre a kérdésre, hogy ki is vagyok igazából én és ki találkozik egyáltalában véve, kivel. Nagyon tetszik az angyalnak az a tanítása, hogy üres kézzel kell odamenni Elé, mert ha az ember viszi a fejében azt az elképzelt énképet, amit itt kialakított, akkor az Isten nem tudja beletenni azt a valóságot, azt a szeretetet, amit viszont Ő elmondott az emberről. Azt gondolom, ez a kettő tud valahol találkozni.

János: Köszönöm.

Márti: Az ember szellemre az életei során sok minden rárakódott, ami az Istentől eltávolította. Az Isten azzal akar találkozni, akit Ő megteremtett és amire megteremtette.

János: Mit szólsz hozzá?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Erika: Tetszetek a hozzászólások.

János: Újfent azt a kérdést feszegeti a Detti, hogy ki vagyok én, ki az Isten, mi közünk nekünk egymáshoz, mit akarunk egymástól? Vajon miért ülünk itt hétről hétre mindannyian, akik itt vagyunk és akik idetartoznak, de nincsenek itt?

Kata: Az istenismeret által, önismeretre jussunk.

János: Egyrészt. Miért jövünk ide, miért akarjuk érteni, ismerni az Istent?

Ildikó: Ez az emberi életnek az értelme.

Kata: Az ember fejlődése lett teremtve.

Márti: Istenivé váljunk, és amiről sokat beszéltünk, az a bizonyos kör, ami a minőséget jelenti, az ember szellem minőségét, az Isten viszonylatában. Ehhez minél közelebb kerüljünk.

János: Köszönöm szépen. Itt van az, amit elkezdte feszegetni, hogy vajon ebben a teremtésben megteremti az Isten az embert. Ott van az ősember, abban az állapotban, úgy ahogy van az idők végezetéig, ez így rendben van?

Kata: Hadd vergődjék, hadd szenvedjen a maga erejéből.

János: Ez nem az Isten. Azt mondtuk, hogy az Isten az emberben egyfajta fény magokként sugározza szét magát, meg a világban, amiből vagy lesz ember, vagy nem. Nagyon jó ez a hasonlat, mert a mag azt akarja, hogy minden ember, aki nem a fejlődés, nem a változás, nem az Istenben való gazdagodás irányába lép, az úgy működik, mintha egy burokban élne. Egy kemény burokban. Ez a burok a szíve körül van, egészen addig, amíg belülről el nem indul, hogy kicsírázzon. Addig azzal nem történik semmi. Ő nem tud mást csinálni önmagától, minthogy ez a burok egyre kérgesebb, egyre keményebb lesz. Maga Jézus is azt kérdezi a tanítványaitól, hogy miért kérges a szívetek.

Kata: „Még mindig kérges a szívetek? *Még most sem értitek, nem fogjátok föl? Még mindig kérges a szívetek? (Mk.8.17)*”

János: Tehát az ember így indul, de az Isten, amely minden lehetőség forrása, mivelhogy, fejlődése teremtette az embert?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Igen.

János: Önmagából teremtette az embert?

Igen.

János: Ha önmagából teremtette azt a magot, akkor az bizony nem tud mindig mag formájú maradni. Törvényszerűen, szükségszerűen, el kell indulnia az átalakulás területén, ennek a vonatkozásában. Ez az átalakulás a létezésének a kulcsa. Minden létezés kulcsa, mert minden, minden pillanatban, folyamatosan átalakul. Még akkor is, ha látszólag nem úgy néz ki. Gondoljátok el, hogy hány sejtből áll a mi testünk, ami folyamatosan átalakul, pusztul. Stb. Elképesztő mozgás, energia van mindenben. Minden mozog, amikor az ember elindul ezen a vonalon. Sem értelmileg, sem szívben, nem rendelkezik azokkal a képességekkel még, mint ahogy a magból sem lesz egyszerre kifejlődött fa, át kell mennie neki egy folyamaton. Feltételei vannak annak, hogy egy cseresznyefa mag cseresznyefává alakuljon. Kell neki a jó föld, a víz, a meleg levegő, az ápolás, az idő és mi minden még, hogy abból valamikor valóban cseresznyefa legyen. És ez mindennel így van. Az ember is így van. A feltételeket itt a földön az Isten biztosítja neki és a többi rá van bízva, hogy hogyan tud élni vele. Az emberszellem mivelhogy anyag testbe születik, az anyag testbe költözik bele, nem látja az Istent, nem látja a valóságot. Mit lát?

Az anyagot. Azért, mert sűrű, eltakarja az Istent.

János: A környezetét látja.

Kata: A látható világot látja.

János: A környezetét, amely hat rá és ez, mint valóság jelenik meg a számára. Eszébe sem jut, hogy bármiféle szellemiségben gondolkodjon, főleg akkor, ha a család éhes otthon és alkalmanként még az aznapi mamutot sem volt képes megölni. Ez így folytatódik tovább, mert az ember ebben a kérdésben azonosította-e magát a hústestével?

Igen.

János: Kétségtelen, azonosította a hústestével. A hústestnek mire van szüksége?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Táplálékra.

János: Minél több táplálékra, mert akinek megvan a mai, annak kell a holnapi is és akinek a holnapi is megvan, annak kell a holnaputáni. Akinek ez is meg van, annak a másiké is kell.

Annamari: De azért a fénymag jelenlétére utalhat az is, hogy ősidők óta a mamut elejtése után, hálát adtak a természetnek vagy az Isteneknek. Valami transzcendencia ott bujkált egész régóta az emberekben. Nem?

János: Vagy igen, vagy nem. Ezzel csak azt szeretném jelezni, hogy nem látom azt, hogy mindenkiben. Mint ahogy napjainkban is az egyik ember ilyen, a másik olyan. A Hangban az tanultuk, hogy megátalkodott ember is van, mert vétkezik a Szentlélek ellen. Akiről nem lehet még feltételezni sem azt, hogy bármilyen értelemben meg tudna változni. Még az angyal is beszél arról a mérő vonatkozásában, amikor levágják az élet fájáról a holt ágakat és ők vágják le, mert életképtelen. Vagy inkább úgy mondom, életképtelenné tette magát és itt nem a születés és a halál közötti életet gondolom, hanem az erkölcsi fejlődést. Az erkölcsi fejlődésre alkalmatlanná tette magát, mert ez viszont az ő felelőssége. Ha ez nem így lenne, a felelősségnek nem lenne értelme. Felelős vagyok nem te érted, hanem;

Kata: Csak saját magamért.

János: Kizárólag csak saját magamért, de mindenki vonatkozásában. Ezt nem értették a Hang tanításában, hogy hogyan lehet az, hogy én nem felelek a gyerekemért, a páromért. Stb. Úgy, nem felelek, hogy a lelkiismeretét nem a zsebembe hordozom és ha nem alakul át, akkor jaj nekem. Úgy felelek én magamért, hogy az ő vonatkozásában is, vagyis nem mindegy, hogy mit mondok neki, hogyan viselkedem, hogyan gondolkodom. De ez az én felelősségem, hogy hogyan szeretek.

Kata: Milyen a kapcsolatom.

János: Milyen a kapcsolatom, az Istennel való kapcsolatom, mindenki vonatkozásában. Ez az én felelősségem nem másé, mert az Isten a Hang tanítása alapján is, semmit nem tesz meg az ember helyett. Ez a felelősség. Nem váltja meg az embert. Nem veszi magára a bűneit. Tehát visszatérve az alapgondolatra, az ember amikor kialakult, akkor mondhatom azt, hogy eljut odáig, hogy magát alakítja mindannak a birtokában, ami a rendelkezésére áll. Ez

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

az értelme, a tudata, a szelleme, a gondolkodása. Magát alakítja. Az egyik ilyenné, a másik olyanná annak a birtokában, hogy milyen képességekkel rendelkezik. Ezeket nem az Isten adja, ez benne van minden emberben, csak egyik életében hol az egyik terület, a másikon pedig a másik terület kerül előtérbe és a másik képessége háttérbe. Mondhatom azt, hogy minden ember a képességek birtokában van?

Igen.

János: Lényegét tekintve. Ezért mondhatom, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. Ha nem így lenne, akkor lenne kivétel. De minden lehetséges. Tehát magamat alakítom egészen addig, amíg nem találkozom az Istennel, amíg valóban nem találkozom az Istennel. Mikor találkozom valóban az Istennel?

Márti: Ha hiszek Neki.

János: A helyzet az, hogy az inkvizítor is úgy gondolta, hogy hisz Jézusnak.

Kata: Amikor megtér.

János: Amikor először úgy tér meg, hogy újjászületik. Olyan nincs, hogy megtértem és maradtam a régi. Feri bácsi ezt annak idején úgy jellemezte, hogy hogyan született újjá az a vidéki nagymama, akinek azt mondja a családja, hogy: *mama, menjen már el a templomba, hogy legyen egy kis békesség itthon*. Ez nem újjászületés. Akkor indul el az Isten felé vezető úton, amikor először átalakul. Mit akar az Isten vele ebben a megtérésben?

Márti: Alakítsa át a gondolkodását.

János: Nekem szóba kell állni azokkal a hiteles tanításokkal, vagyis alakuljon, változzon. Miért, nem jó neki a *mama*, miért nem jó neki a Cs. Bernadett? Ha az ember el van telve önmagával és azt mondja, miért kellene nekem változni, változzon más! Az önteltség, az önhittség nem visz az Istenhez. A rossz értelemben vett alázat sem. Tehát azt mondom, hogy az Isten miért akar engem alakítani? Mert nem a Valóságban élek, nem a Valóságot ismerem. Nem úgy alakítottam magamat, ahogyan a Valóság alakítana engem. Ehhez nekem szóba kell állni azokkal a hiteles tanításokkal, amelyek megismertetik velem azt, hogy ki vagyok én, ki az Isten és mi az én perspektívám, mi az én feladatom. Ehhez nekem kell változnom nem az Istennek. Az Isten nem fog változni, mert végtelen. Minden lehetőséget és segítséget megad ahhoz, hogy én változzak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Miáttal? A tanítás által. Csak a tanítás befogadása által tudok változni. A példamutatás által miért nem?

Annamari: Az kívülről jön.

János: Igen. Nekem a tanítást be kell fogadnom. Mit jelent ez?

Kata: Változnom kell. Ha befogadom a tanítást, az nem tud, nem hatni.

János Miért kell befogadom a tanítást? Azért, hogy azzá váljak. Ha Jézus tanítását befogadom, akkor Jézusivá válok, akkor Jézus él bennem?

Igen.

János: Egészen pontosan. Jézus akkor belülről tud alakítani engem.

Kata: Lilinek is mondja az angyal, hogy ne te keresd az atyát, Ő keres téged.

„Ő KERES TÉGED. TE CSAK ENGEDJ!” (8.b.L.44.O.)

János: Te csak engedj. Tehát nem arról van szó, hogy Cs. Bernadett nem elég jó az Istennek. Nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy tudja, hogy az vagyok, akivé alakítottam magamat. Akivé tudtam, akivé képes voltam alakítani magamat. Van, aki gazemberré alakítja magát. Megáll és azt gondolja, hogy én befogadtam az Istent és majd Ő alakít engem és akkor itt a pont, vége. Nincs vége. Ennek a változásnak, amit mi fejlődésnek fogalmazunk meg, az Istenben való gazdagodásnak fogalmazunk meg, az a végtelenbe nyúlik. Az ember azt mondja, hogy akkor boldog, ha jól tesz. Akkor boldog az ember, ha szeretnek. Akkor boldog, ha szeret. Az ember valóban, akkor boldog, amikor rálép erre az útra. Akkor már tudja őt vinni az Isten azon a boldogság úton, mely Ő maga.

Timi: Én úgy látom, hogy valójában nem az Istennek nem jó a Cs. Bernadett, ha ezt vettük alapul, hanem valójában a Cs. Bernadettnek nem jó, ha ő megmarad Cs. Bernadettnek.

János: Bizony ám. Nagyon jó. Az Isten benned munkálkodni akar úgy, hogy át akar téged alakítani. Miért? Milyenné, kivé? Önmagává. Nem lesz ettől az ember Isten, csak isteni lesz. Olyanná akar alakítani, amilyen Ő. Lehetséges ez?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor nem mondta volna azt, hogy: - „*minden lehetséges annak, aki hisz, (Mk.9.23)*” Ha ez nem lenne igaz, akkor becsapott volna bennünket. Tehát nem arról van szó, hogy te nem vagy jó, vagy rossz vagy, ha nem arról van szó, hogy a végén nem a Cs. Bernadett-el akar találkozni, hanem akit te már befogadtál önmagadba azért, hogy alakítson át téged a valóságnak megfelelően. Végző soron mivé alakul az ember, mit tanít az angyal?

Kata. Az tanítja az angyal, hogy Istenek lesztek.

János: Fénnyé. Fény, mint ahogyan az Isten is fény. Mi mindannyian egy fénysugarak vagyunk, ilyenek, olyanok, ahogyan a fénysugarak is. Egyre erősebb, egyre tisztább fénnyé alakulunk.

Kata: Vagy ritkább fénnyé, mint ahogyan a fény legsűrűbb megnyilvánulása a kő.

János: Tehát így tudom értelmezni azt a mondatot, hogy nem a Cs. Bernadett-el akar találkozni az Isten amikor átmegy az ember, hanem azzal, aki odaadta magát az Istennek, a szellemeddel. Mi már ebben gondolkodunk, mivel törekszünk ezen az úton járni, hogy ne hústestnek lássuk magunkat, hanem szellemi létformában. Én is nagyon-nagyon gyakorlom azt, hogy úgy induljak el a napomon, na Angyalom, ezen a bolygón, most, ebben a hústestben, mit fogunk megtapasztalni? Az ember a szellemiségevel tudja azonosítani önmagát és nem a hústestével elsősorban. Ez nem azt jelenti, hogy meg kellene tagadni önmagát. A hústestemért felelős vagyok és szeretnem kell azt is. Ez is én vagyok, de ez egy ruha, amit, ha szólítanak, akkor itt kell hagynom és majd átalakul. Nem én leszek porból porrá, hanem hústestem lesz az. De amíg a rendelkezésemre áll és szolgál engem, a szellememet szolgálja. Hogyne kellene szeretnem, hogyne kellene ápolnom, hogyne kellene vigyáznom rá és törődni vele. De nem ez határoz meg.

Detti: Köszönöm.

János: Kérdés, hozzászólás? Mondjátok. Rendben vagyunk?

Annamari: Rendben vagyunk.

A. Kati: Igen én is olyasmire gondoltam.

János: Pontosan, azért, mert nagyon jól érzékeltetted ezt, a magad módján. Ha minden rendben, akkor folytatjuk a 15. beszélgetés Lilivel anyagunkat. Van-e

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

ezzel kapcsolatban valakinek felvetni valója, kérdése. Arról volt szó, hogy miért is nehéz felemelni a karodat. Ezer és ezer kötél vonatkozásában mit ír az angyal? De mehetünk tovább is, hogy látjátok? Akkor folytatjuk a második oldal tetején levő kigyújtással. Detti, te jössz.

(Mozdulat felülről lefelé, amit egy alulról felfelé irányuló mozdulat követ.)

- „A lehúzó erő vonala ugyanaz a vonal,
mint a felemelő erő vonala.

Csak az irány más.

Súly - (mozdulat lefelé)

Hit - (mozdulat felfelé)

ugyanaz.

(Értelmetlennek tűnő, izgatott hullámmozgás vízszintes irányban.)

- *A súlytalanság, az semmi.”*

János: Pontosan erről tanultunk idáig, hogy ha száz pontnak gondoljuk magunkat, a hústestünket, itt nem a szellemiségről van elsősorban szó, hanem Lili hústestiségéről, ami úgy néz ki, mintha a föld száz kötéllel vonzaná. Meg is köti ez a kötél. Mit mondtuk, hogyan értelmezzük ezt?

Kata: Azzal, hogy az ember szelleme a születéssel anyagtestet öltött, az anyag testsúlya az, ami köti a Földhöz. Tehát a hústestünket elsősorban az anyag határozza meg.

János: Az előző oldalon azt mondja, hogy:

„Gondold, hogy száz pont vagy!

Minden pont egy kötéllel a földhöz van kötve.”

János: Tehát ez súlyként jelenik meg. Az volt a kérdés, hogy miért súly? „Felemeled a karod” és nehéz.

Kata. Azért súly, mert az ember arra a híd szerepre lett teremtve, ahol ezt a súlyt a feladata által a szellemmel önmagában egyesíti.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen is, meg nem is. Nem ez a helyes válasz.

Ildikó: A súlyt nagybetűvel értsük, mert aki súlytalan az nem vállalja a földi feladatát.

János: Ez már látásmód kérdése, mert azt mondja az előző oldalon:

„Felemeled a karod - nehezen, - húz ezer kötél.

Milyen nehéz felemelni, de mily szükséges kis szolgám!”

János: Tehát itt egy hétköznapi dologról van szó, egy teljesen evidens dologról. Az életünkről, a mozgásunkról, a tennivalókról, hogy menni tudjunk, hogy emelni tudjunk.

Ivett: Az anyagvilág velejárója.

János: Az anyagiségben lévő életünkről van szó. Tehát miért súly?

Márti: A magunkra vállalt feladatot az ember, súlyként éli meg.

János: Nem azért emeled fel a kezedet nehezen.

Ivett: Az anyagvilágba született létnek ez a velejárója.

János: Az anyagvilág létnek ez a természete. Azért, mert anyagban élünk, az anyagból élünk, anyagban vagyunk és az anyagnak mi a tulajdonsága itt a földön?

Kata: Lehúz.

János: Van gravitációja, van súlya. A szellemnek nincs úgy sűrűsége, úgy vonzása, mint az anyagnak. Mi ezt gravitációnak hívjuk, mert anyagból van a testünk. Bizony-bizony, ez súly a számunkra. Nem vesszük észre, mert természetesnek tűnik, amikor felemeled a kezedet, nem érzed súlyosnak csak akkor, amikor a tudatban ezt azonosítod. Ehhez is erőt kell kifejteni, ilyen értelemben fogalmazza meg a súlyt a szellem számára, hogy az anyagtestbe való költözésével vállalta az anyagi természet súlyát. Mondjad Timi.

Timi: Én azon gondolkodom folyamatosan, hogy van neki egy szellemi jelentősége is, amiről beszéltél itt János, mert ha az ember súlytalannak éli meg

magát, ez csak akkor van, ha tudatosítja magát. Ha azt megértjük, hogy az életünknek van egy súlya valamitől, valami fontosabb, mert addig, amíg ebbe bele sem gondol valaki, akkor azzal, hogy felemeli a karját, semmit nem gondol. Olyan az, amikor valaki csak él bele a világba és nem is merült fel benne ez a gondolat. Az a fajta életvitel, amikor valaki úgy gondolja, hogy egyszer élünk. Foglalkozunk a mai nappal és a lényeg, hogy az saját értékrendje szerint jól éljen. Kit érdekel, hogy mi lesz, ha meghalok. Ez az a súlytalan élet, amiről az angyal tanít. De ha megértem, hogy ennek az életnek itt, ebben a testben, az anyagi világban van egy jelentősége és ezzel nekem dolgom van, akkor ez lehet, hogy először nagyon nehéznek tűnik. Ekkor jön be az a másik vonal, hogy-hogy lehet azt mégis könnyen felemelni.

János: Hol dől el, hogy tudsz-e levitálni?

Annamari: Hitben. *„Ha csak akkora hitetek volna, mint egy mustármag. (Lk.17.6.)”*

János: Hitedben és a szellemiségben. Pontosan arról van szó Timi, amiről beszéltél, hogy az ember tudatában dől el a dolog. Amíg természetes állapota az ember tudatában azzal van elfoglalva és csak azt ismeri, hogy én egy hústest vagyok, és ha fel akarok emelni egy tízkilós szatyrot az nehéz és erőt kell kifejteni, eszébe sem jut, hogy ez másképp is lehetne. De a hústest természetes állapota, az a súly vonatkozásában helyén van-e? Hát persze, mert sűrű az anyag. Később mondja, hogy van, aki nem akarja a súlyt. Azzal fogalmaztuk mi meg, hogy az ilyen ember szeretne gondtalan, lebegő életet élni. Semmivel sem törődni, semmivel sem foglalkozni. Nem lenne feladat. Ez egy jó állapot? Ez nem emberi állapot. Az emberi állapot, amikor válaszol arra a kérdésre, amikor azt mondja, vállalod-e, és azt válaszolja, hogy vállalom. Ez egy döntő kérdés és döntő válasz. Az ember attól ember, hogy vállal valamit. Miért? Mert van szíve, értelme, keze, lába és lehet tenni, mert ebben a vonatkozásában olyan, mint az Isten, nem a kérdés vonatkozásában, hanem a tett és kiáradás vonatkozásában. Tehát az új vonatkozásában, hogy hol is tartunk ebben a szövegben, mert a lehúzó erővonal, hogy jól értsük, ugyanaz a vonal, mint a felemelő vonal. Azt mondja, hogy az a pont, ami egy kötél által össze van kötve a földdel egy vonal, ugyanaz a kötél, mely nem csak lefelé irányul belőlem. Tehát nemcsak a súlyt érzem, ha nem *„felülről”* a hívást is. Oda is tartozom. Ez a vonal, ami felemel lelkileg, szellemileg, erkölcsileg: *„Ugyanaz. Csak az irány más.”* Nem az a feladata az embernek, hogy a súlytól szabaduljon és csak lebegjen, főleg itt a Földön. Tud-e az ember a súlytól véglegesen szabadulni bármelyik állapotában? Nem tud, mert azt tanítja az angyal, hogy: *„minden anyag”* és ha anyag, akkor

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

annak súlya is van, annak tulajdonsága, vonatkozása van. Az ember azért nem tapasztalja meg közvetlen módon az Istent, mert az anyag eltakarja. Teljes mértékben eltakarja, ezért szükséges neki a hit. Arra tanított bennünket a Hang, hogy itt a földön miből élünk?

Kata: Hitből.

János: Odaát megtapasztalásból. Mit szólsz hozzá Ildikó?

Ildikó: Igen, tudom én is.

Kata: Azt gondolom, az anyag súlyát addig érezzük, amíg mi szolgálunk az anyagnak. Ha megfordul és az anyag szolgál nekem, a súly ugyanúgy van, csak minőségileg teljesen más valóságban.

János: Igen. A súllyal kapcsolatban az-az angyal idézet áll előttem:

„Ő EGY, de két keze van:”

Mármint az Isten.

„Súly az egyik - hit a másik.” (29.b.L.192.o.)

János: A hit vonatkozásában, mivelhogy azt mondja, hogy:

„Súly - (mozdulat lefelé)

Hit - (mozdulat felfelé)

ugyanaz.” (15.b.L. 88.o.)

János: Hoztam egy kigyújtást, amelyen végig mehetünk, mert az lenne a kérdésem a hit vonatkozásában, hogy milyen hit? Azt tudjuk, hogy sokféle hit van. Mi a hit? Nem szükségszerű, az Istenbe vetett hit. Mit szóltok hozzá? A másik oldalán is van anyag, mert majd ott fogunk tartani, hogy:

„TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER.”

János: A kérdés az, hogy milyen ember? Az előbb tehát, hogy milyen hit, itt pedig, hogy milyen ember? Van-e valakinek mondanivalója, vagy befejezhetjük. Innen fogjuk majd folytatni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István